

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 13T/54/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716011467
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Pavláková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2017:5716011467.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou JUDr. Veronikou Pavlákovou na hlavnom pojednávaní dňa 12.06.2017 takto

rozhodol:

obžalovaný

S. P. S. F. Á. Č. , F.. XX.XX.XXXX R. E., Q. T. E., K.. D.. P. Č.. XX,

uznáva sa za vinného, že

ako kuriér spoločnosti P..U..J..J., J..S..Z., J. J. J. Č.. XXXX, W., IČO: 36407364, dňa 18.08.2016 v čase približne o 21,00 hod. na U. K. Č.. XXX, Ž., prevzal od D.Á. D., F.. XX.XX.XXXX, T. Ž. Č.. XXX, Z. C. P., finančné prostriedky v sume 820,- € za ním doručený tovar na základe vystavenej faktúry č. M., pričom uvedené finančné prostriedky mal odovzdať dňa 19.08.2016 do skladu spoločnosti P..U..J..J., J..S..Z.. R. Q., čo však neurobil a zverené peniaze si ponechal pre vlastnú potrebu, čím tak svojím konaním spôsobil spoločnosti P..U..J..J., J..S..Z., J. J. J. Č.. XXXX, W., IČO: 36407364, škodu vo výške 820,- €,

t e d a

prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobil tak na cudzom majetku škodu malú,

č í m s p á c h a l

prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 / dvanásť / mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému u k l a d á povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti P..U..J..J., J.. S.. Z., J. J. J. Č.. XXXX, W. XXX XX, IČO: 36 407 364, škodu v sume 820,- € / slovom osemstodvadsať eur /.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 07.12.2016 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Martin na S. P. na Okresný súd Martin obžalobu pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 zák.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, prečítaním výpovedí svedka poškodeného O.. I. C. a svedka D. D. z prípravného konania, oboznámil sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a zistil skutkový stav tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní k otázke prípadného dohodovacieho konania uviedol, že mu nezostáva iné, ako rešpektovať vyjadrenie prokurátorky, že v danom štádiu trestného konania považuje konanie o dohode o vine a treste aj s prihliadnutím na vyjadrenie obžalovaného v podanom odpore za neefektívne. Následne využil svoje právo nevypovedať s odôvodnením, že nevie, či by mu to nejakým pomohlo, nechcel ani urobiť vyhlásenie k otázke viny. Na návrh prokurátorky bola prečítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania. V tejto po zákonom poučení obžalovaný ku skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, uviedol, že je pravda, čo sa píše v znesení o vznesení obvinenia a plne sa s tým stotožňuje. Pánovi D. dodal tovar podľa faktúry, prevzal od neho sumu 820 eur, tú však neodovzdal poškodenej spoločnosti, ponechal si ju pre seba. Urobil to z dôvodu, že by mu zamestnávateľ nedal výplatu, vedel, že vo firme končí, pretože pán C. má za neho náhradu. Vie, že takto konať nemal, mal sa domáhať peňazí inou cestou. Svojho konania ľutuje. S pánom C. volal, ten povedal, že mu účtovníčka vyráta, koľko peňazí má vrátiť. Malo to byť okolo 300 eur. Trestné oznámenie na pána C. pre nevyplatenie mzdy a odstúpného zatiaľ podávať nebude, dohodne sa s ním a uvidí, ako to dopadne. Prehlásil, že chce byť prítomný pri výsluchu pána C. a tiež preštudovania spisového materiálu po skončení vyšetrovania.

Svedok poškodený O.. I. C. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní po zákonom poučení uviedol, že obžalovaný pre jeho spoločnosť pracoval ako kuriér. Dňa 22.08.2016 mu dal okamžitú výpoveď z pracovného pomeru, túto obžalovaný aj podpísal. Výpoveď dostal z dôvodu neodovzdania tržby a tiež nenastúpenia bez ospravedlnenia do práce. Vo firme obžalovaný pracoval na základe dohody o vykonávaní práce. Odmena bola dojednaná vo výške 120 eur, výplatu dostával pravidelne. Nie je pravdou, že by mu nedal žiadnu výplatu, to si obžalovaný vymyslel. Na výplatách voči obžalovanému nemá žiadne podlížnosti. Ďalej svedok opísal priebeh skutku, keď obžalovaný vo večerných hodinách dodal

zákazníkovi D. tovar v sume 820 eur, zákazník túto sumu dal obžalovanému, ten ju však už na sídle firmy neodovzdal. Na ďalšiu jazdu do práce ako kuriér nenastúpil. Peniaze prisľúbil doniesť v iný deň, avšak neurobil tak. Niekoľkokrát sa s ním svedok telefonicky spojil, obžalovaný mal byť mimo Martina. Prisľúbil peniaze vrátiť, avšak nestalo sa tak. Už v minulosti podobný čin urobil. Vtedy zobral sumu 2 200 eur, no postupne ich splatil, a tak na trestnom stíhaní netrvali. Ako poškodená strana si v aktuálnej veci uplatnili škodu vo výške 820 eur. Obžalovaný napriek tomu, že bol upovedomený o konaní termínu výsluchu svedka poškodeného, sa tohto nezúčastnil.

Svedok D. D. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní po zákonom poučení potvrdil, že mu v mesiaci august 2016 bol doručený kuriérom tovar, za ktorý zaplatil sumu 820 eur, bolo to vo večerných hodinách. Kuriér tieto peniaze prevzal a odišiel.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spisovom materiáli a z nich zistil nasledovné skutočnosti:

Trestné oznámenie v danej veci podal O.. I. C. dňa 24.08.2016. Uviedol v ňom skutočnosti zhodné s jeho neskoršími výpoveďami.

Výška prevzatej sumy obžalovaným je preukázaná faktúrou nachádzajúcou sa v spisovom materiáli. Z tejto je zrejmé, že bol dodaný tovar v celkovej hodnote 820 eur. Súčasťou spisového materiálu je i dohoda o vykonaní práce medzi obžalovaným a zamestnávateľom P..U..J..J. J.. J..S..Z.. zo dňa 26.10.2015. K jej výpovedi došlo dňa 22.08.2016. Súčasťou spisového materiálu je i prehľad o príjme obžalovaného z firmy P..U..J..J. J.. J. S..Z..

Obžalovaný bol riadne upovedomovaný o úkonoch vykonávaných v prípravnom konaní v tejto veci. Nezúčastnil sa vykonávaných vylučov a následne ani záverečného preštudovania vyšetrovacieho spisu.

V písomnom podaní, ktoré obžalovaný nazval ako „Podanie odporu vo veci 13T/54/2016“ namieta, že Okresný súd Martin mal pri rozhodovaní vychádzať z nepravdivých skutočností, ktoré uvádzal poškodený. Objašniť pravdivé skutočnosti sa obžalovaný údajne pokúsi počas hlavného pojednávania. Obžalovaný žiadal Okresný súd Martin predvolať „pani P.“, ktorá pracovala vo firme poškodeného.

V registri priestupkov má obžalovaný 15 záznamov. Všetky na úseku cestnej dopravy.

Na základe lustrácie v STA súd zistil, že sa voči obžalovanému vedie na Okresnom súde Martin ešte jedno konanie, a to pod sp. zn. 2T/10/2016, doposiaľ nebolo rozhodnuté.

Obžalovaný má v odpise registra trestov 4 záznamy, prvý z roku 1992, kde sa na neho hľadí ako na netrestaného. Ďalší z roku 2005 - pre trestný čin podľa § 250 ods. 1 Tr. zák., taktiež sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Tretí záznam je odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 1T/39/2011 zo dňa 21.05.2015, právoplatným dňa 23.07.2015, kde bol pre § 20, § 355 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. odsúdený na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou 3 roky (do 24.07.2018), určením probačného dohľadu a obmedzením spočívajúcim v povinnosti podrobiť sa sociálnemu výcviku a výchovnému programu. Ostatné odsúdenie v registri trestov je trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 4T/48/2015 zo dňa 30.10.2015, právoplatným dňa 20.11.2015, kde bol pre trestný čin podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. odsúdený na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 15 mesiacov, a to do 20.02.2017. Z uvedených záznamov je nesporné, že skutku, pre ktorý je aktuálne trestne stíhaný, sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Súd v zmysle § 2 ods. 10, 11 a 12 Tr. por. postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie, pričom hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd pri svojom rozhodovaní s rovnakou starostlivosťou objašňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech.

Na základe vykonaného dokazovania nemal súd žiadne pochybnosti o tom, že skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia sa stal. Obžalovaný sa v prípravnom konaní k spáchaniu skutku priznával - sám potvrdil, že peniaze patriace poškodenému prevzal a následne riadne neodovzdal, svoje konanie dokonca oľutoval. Deklaroval tiež snahu vec s poškodeným riešiť - následne v priebehu trestného konania však zo spôsobenej škody neuhradil žiadnu časť. Obžalovaný až v čase po doručení trestného rozkazu, v ktorom mu súd uložil nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov a následne v konaní pred súdom, začal svoju vinu popierať. Obžalovaný je bez akýchkoľvek pochybností usvedčovaný okrem svojej vlastnej výpovede z prípravného konania najmä výpoveďami svedka poškodeného, ktorý popísal okolnosti skutku zhodne, ako je to uvedené i v skutkovej vete tohto rozhodnutia, a tiež i výpoveďou svedka D., ktorý na základe vystavenej faktúry po doručení predmetného tovaru obžalovanému odovzdal peniaze v sume 820 eur. Obžalovaný je taktiež usvedčovaný listinami nachádzajúcimi sa v spisovom materiáli, z ktorých je zrejmé, že peniaze v uvedenej sume od zákazníka prevzal. Konanie obžalovaného nesporne naplnilo všetky zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu sprenevery, keďže si prisvojil takto zverenú vec a spôsobil tým na majetku poškodeného malú škodu. Obranu, ktorú obžalovaný v danom prípade zvolil, keď tvrdil, že mu poškodený dlhoval nejaké peniaze z výplaty, súd vyhodnotil ako účelovú snahu zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti za svoje konanie. Obžalovaný svoj nárok žiadnym spôsobom nepreukázal, naopak poškodený v pozícii zamestnávateľa potvrdil splnenie všetkých nárokov obžalovaného z tohto pracovného zmluvného vzťahu, pričom k tomu do spisu doložil i písomné podklady. Pokiaľ sa obžalovaný vyjadroval tak, že na poškodeného podá trestné oznámenie pre neuhradenie mzdy, žiadnym spôsobom takýto svoj prípadný postup súdu nepreukázal. Na základe odpisu z registra trestov možno konštatovať, že obžalovaný je osobou náchylnou na páchanie majetkovej trestnej činnosti, keďže sa jej opakovane dopúšťal už v minulosti.

K procesnému postupu v danej veci súd považuje za potrebné ešte uviesť, že obžalovaný až v priebehu nariadeného hlavného pojednávania uviedol, že si chce zvoliť obhajcu, dovtedy tak údajne neurobil z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov - je momentálne nezamestnaný, avšak nie je prihlásený na úrade práce cca 1,5 roka, žije z brigád, to však nie je jeho oficiálny príjem. Trestne stíhaný už bol v minulosti opakovane, nemá celkom prehľad koľkokrát, je aktuálne stíhaný ešte v ďalšej trestnej veci, tá je v štádiu „odročovania“ na Okresnom súde Martin, nechcel sa vyjadrovať k tomu, pre aký trestný čin je tam obžalovaný, obhajcom však v predmetnej veci zastúpený nie je. Keďže obžalovaný bol v priebehu trestného konania opakovane riadne poučovaný o svojich právach a povinnostiach, a to aj v zmysle § 121 Tr. por., za včasnosť zvolenia si obhajcu zodpovedá on sám, a preto jeho prejavená vôľa zvoliť si obhajcu na hlavnom pojednávaní nebola dôvodom na odročenie už vykonávaného úkonu - nariadeného hlavného pojednávania. Pokiaľ súd na hlavnom pojednávaní neakceptoval návrh obžalovaného vypočuť osobu s menom P., bolo to z dôvodu, že obžalovaný neuviedol bližšie údaje o totožnosti a bydlisku menovanej, a navyše ani okolnosti, ktoré sa majú výsluchom tejto svedkyne objasniť. Súd na hlavnom pojednávaní so súhlasom prokurátorky prečítal výpoveď svedka poškodeného O.. I. C., keďže obžalovaný bol upozornený výzvou súdu na povinnosť bez meškania oznámiť svedkov, ktorých navrhuje predvolať na hlavné pojednávanie, ak prokurátor v podanej obžalobe navrhol len prečítať ich výpoveď z prípravného konania, obžalovaný však toto neurobil. Pozornosti súdu neušlo, že obžalovaný už v prípravnom konaní vyjadroval vôľu zúčastniť sa výsluchu poškodeného a chcel sa taktiež zúčastniť oboznámenia sa s výsledkami vyšetrovania, o oboch úkonoch bol riadne a včas vyrozumovaný, napriek tomu sa na ne nedostavil.

Objektom trestného činu sprenevery je vlastníctvo veci. Predmetom útoku je cudzia vec, ktorá bola páchatelovi zverená.

Cudzou vecou sa rozumie vec nepatriaca páchatelovi alebo nepatriaca výlučne jemu, a ktorú nemá páchatel vo svojej dispozícii. Zverenou vecou sa rozumie vec vo vlastníctve inej osoby, ktorú mal páchatel na základe zmluvy v oprávnenom užívaní alebo z dôvodov plnenia určitých úloh podľa dispozície jej vlastníka v držbe so záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel alebo podľa dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť. V zmysle tohto ustanovenia je vec zverená páchatelovi, ak je mu odovzdaná do faktickej moci (do držby) s tým, aby s vecou nakladal určitým spôsobom. Osoba, ktorá vec zverila, nemusí byť jej vlastníkom. Páchatel si prisvojí vec, ktorá mu bola zverená, ak s ňou naloží v rozpore s účelom, na ktorý mu bola cudzia vec daná do opatrovania alebo do dispozície, a to spôsobom, ktorý marí základný účel zverenia. Ak mu však vec bola zverená za účelom zadováženia určitého prospechu, považuje sa za prisvojenie si veci, ak si obstará ďalší, nie celkom prechodný prospech v rozpore s týmto zverením. Samo nedodržanie lehoty na vrátenie zverenej veci nebude spreneverou. Bolo by ňou až vtedy, ak by páchatel odmietol vec vrátiť. Prisvojenie cudzej veci sa môže dotýkať aj prebytkov najmä v obchode alebo vo výrobe a podobne. Sprenevera je trestným činom, ak je na cudzom majetku spôsobená škoda malá. Škodou malou sa podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur.

Zo subjektívnej stránky sa pri tomto trestnom čine vyžaduje úmysel, ktorý spravidla vznikne až neskôr, nie hneď pri zverení veci. Ak úmysel páchatela vrátiť peniaze je závislý od budúcej nejstej udalosti, ku ktorej môže, ale tiež nemusí dôjsť, potom koná s vedomím, že môže naplniť znaky trestného činu sprenevery podľa § 213 Tr. zák. formou eventuálneho úmyslu v zmysle § 15 písm. b/ Tr. zák. Neskoršie vrátenie peňazí je iba náhradou škody spôsobenej trestným činom.

Pri určovaní druhu a výmery trestu obžalovanému súd podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd tiež prihliadal na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Cieľom bolo zabezpečiť najmä ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí sa podmienky na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a súčasne sa odradia iní od páchania trestných činov. Trest mal zároveň vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Obžalovaný sa aktuálnej trestnej činnosti dopustil v súvislosti s vykonávaním povolania kuriéra, škodu spôsobil svojmu zamestnávateľovi napriek tomu, že už v minulosti pri podobnom prípade dostal od neho šancu na nápravu a vec bola vyriešená mimosúdnou formou. Obžalovaný konal v priamom úmysle, keď si bol plne vedomý, že porušuje záujem chránený zákonom. Súd skúmal pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu

okolnosť, podľa § 37 písm. m/ mu priťažovalo, že už bol v minulosti za trestnú činnosť odsúdený. Súd musel zohľadniť skutočnosť, že obžalovaný v čase spáchania aktuálneho trestného činu bol v skúšobnej dobe plynúcej mu v dvoch iných trestných veciach - z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava 1, sp. zn. 1T 39/2011 zo dňa 21.05.2015, právoplatného dňa 23.07.2015, kde mu bol pre zločin prevádzactva podľa § 355 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s určením skúšobnej doby na 3 roky do 24.07.2018 a probačným dohľadom s obmedzením podrobiť sa sociálnemu výcviku a výchovnému programu a tiež z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 4T 48/2015 zo dňa 30.10.2015, právoplatným dňa 20.11.2015, kde mu bol pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov a určená skúšobná doba na 15 mesiacov do 20.02.2017. Súd preto ukladal trest odňatia slobody v súlade so znením § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. v zvýšenej zákonnej sadzbe 8 mesiacov až 2 roky (z pôvodnej zákonnej trestnej sadzby pri rovnováhe okolností poľahčujúcich a priťažujúcich - do 2 rokov trestu odňatia slobody). Pri iných dvoch predchádzajúcich odsúdeniach obžalovaného, a to z roku 1992 a 2005, sa na tohto hľadí ako na netrestaného, keďže v oboch veciach sa osvedčil po uplynutí uloženej skúšobnej doby podmienenečného odsúdenia. Z registra priestupkov bolo zistené, že sa obžalovaný od roku 2013 dopustil 15 priestupkov, za tieto bol aj potrestaný - všetky boli na úseku cestnej dopravy. Súd teda pri zohľadnení osoby páchatela mu následne ukladal trest odňatia slobody ešte v dolnej polovici zákonom určenej trestnej sadzby - vo výmere 12 mesiacov. Na výkon uloženého trestu obžalovaného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Takto uložený trest pokladal súd za plne dostačujúci na splnenie účelu tak, ako to má na mysli Trestný zákon.

O uplatnenom nároku na náhradu škody súd v rámci adhézneho konania rozhodol v rozsahu, ktorý bol vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní bez akýchkoľvek pochybností preukázaný, a teda obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému celú spôsobenú škodu vo výške 820,- €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Martin do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1, 2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.